

Česká obchodní inspekce
inspektorát Středočeský a Hl. město Praha
Štěpánská 15, 120 00 Praha 2

Čj.: ČOI 7930/18/1000
2018
Sp.zn. 21513/16/1000
SEČ 10/1334/16/11

V Praze dne 23. 2.

R O Z H O D N U T Í

V řízení o uložení pokuty podle ustanovení § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) zahájeném podle ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“),

u k l á d á

účastníkovi řízení, obchodní společnosti **OMV Česká republika, s.r.o.**, se sídlem Štětškova 1638/18, Nusle, 140 00 Praha 4, IČ 48038687,

I. pokutu 100.000,- Kč, slovy: sto tisíc korun českých,

–za **správní delikt podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách**, kterého se účastník řízení dopustil tím, že

I.

při kontrole provedené dne 22.2.2016 na čerpací stanici OMV č. 2130 na adrese Lhotecká ulice, 142 00 Praha 4, prodával motorovou naftu pro mírné klima (Diesel) nesplňující požadavek na složení a jakost stanovený vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci a ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť ve sledovaném ukazateli Bod vzplanutí P.M. byla zjištěna hodnota 49,0 °C, přičemž normou stanovená hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí minimálně 53,0 °C, čímž prodávaná motorová nafta pro mírné klima (Diesel) nevyhověla limitním hodnotám ČSN EN 590 (2014).

II.

při kontrole provedené dne 25.1.2017 na čerpací stanici OMV č. 2808 na adrese Mladoboleslavská 130, 190 17, Praha 9 – Vinoř, prodával motorovou naftu pro mírné klima (Diesel) nesplňující požadavek na složení a jakost stanovený vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci a ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť ve sledovaném ukazateli Bod vzplanutí P.M. byla zjištěna hodnota 50,0 °C, přičemž normou stanovená hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí

minimálně 53,0 °C, čímž prodávaná motorová nafta pro mírné klima (Diesel) nevyhověla limitním hodnotám ČSN EN 590 (2014).

II. nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč, slovy: jeden tisíc korun českých, podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu.

Uloženou **pokutu** je účastník řízení povinen zaplatit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, **č. účtu 3754-829011/0710**, VS 1113341016, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Náklady řízení je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, **č. účtu 19-829011/0710**, VS 1113341016, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

O d ů v o d n ě n í

Ve věci možného spáchání správního deliktu podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách zahájil správní orgán dne 6.2.2017 doručením oznámení o zahájení správního řízení ze dne 6.2.2017, č.j.: ČOI 18719/17/1000 s účastníkem řízení sankční správní řízení. Ve věci možného spáchání správního deliktu podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách zahájil správní orgán dne 5.1.2018 doručením oznámení o zahájení správního řízení ze dne 4.1.2018, č.j.: ČOI 936/18/1000 s účastníkem řízení sankční správní řízení. Usnesením ze dne 24.1.2018, č.j. ČOI 9730/18/1000, správní orgán spojil správní řízení vedené s účastníkem řízení pod SEČ 10/1334/16/11 a správní řízení vedené s účastníkem řízení pod SEČ 10/1962/17/11 s tím, že spojené správní řízení bude vedeno pod společným SEČ 10/1334/16/11.

Sdělením ze dne 4.1.2018, doručeným dne 5.1.2018, správní orgán zpravil účastníka řízení o opravě popisu skutku a dále o tom, že již shromáždil podklady potřebné k rozhodnutí, které vydá nejdříve po uplynutí sedmi dnů od doručení sdělení a připomenul mu jeho trvajícím oprávněním navrhopvat po dobu řízení důkazy, popř. činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení stanovisko k předmětu řízení a k podkladům rozhodnutí a též upřesnil ustanovení právního předpisu, které bylo pospaným jednáním porušeno. Na uvedené účastník řízení nereagoval.

Podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Podle ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, nestanoví-li zákon, že některý podklad je pro správní orgán závazný, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Ti jsou pak podle ustanovení § 52 správního řádu povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení.

Skutkový stav od zahájení správního řízení žádné změny nedoznal, správní spis nebyl nijak doplňován, vyjma oznámení o zahájení řízení ze dne 6.2.2017, oznámení o zahájení řízení ze dne 4.1.2018, usnesení o spojení řízení ze dne 24.1.2018 a sdělení ze dne 4.1.2018. Správní orgán má za to, že skutková zjištění jsou dostatečná a prosta důvodných pochybností a použitá právní kvalifikace dopadá na vytýkané protiprávní jednání. Kontrola

byla provedena na základě a v mezích zákona, protokol o kontrole ze dne 31.3.2016 a protokol o kontrole ze dne 6.2.2017 (dále jen „protokol o kontrole“) byl vyhotoven podle zákona a obsahuje zákonem stanovené náležitosti, o oprávnění osob provádějících kontrolu nemá správní orgán žádné pochybnosti, stejně jako o hodnověrnosti obsahu protokolu o kontrole.

Při rozhodování vyšel správní orgán z následujících skutečností:

Při kontrole provedené pracovníky České obchodní inspekce dne 22.2.2016 v čerpací stanici pohonných hmot OMV č. 2130 na adrese Lhotecká ulice, 142 00 Praha 4, byl podle ustanovení § 8 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb. o kontrole, (kontrolní řád), v rozhodném znění, (dále jen „zákon o kontrole“) odebrán mimo jiné za účelem posouzení jakosti vzorek prodávané motorové nafty - Diesel (dále jen „Motorová nafta“) - vzorek č. 65/10/16/V.

Odběr vzorku byl uskutečněn podle článku 6 normy ČSN EN 14275 Motorová paliva – Hodnocení kvality automobilového benzínu a motorové nafty – Vzorkování z výdejních pistolí veřejných a neveřejných čerpacích stanic, podmínek stanovených zákonem o pohonných hmotách a vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot). Vlastní odběr vzorku byl proveden podle platné Metodiky České obchodní inspekce do nových, čistých, těsnících a suchých vzorkovnic – kanýstrů a lahví označených UN kódem dle ADR. Před provedením odběru vzorku bylo uskutečněno odčerpání minimálně 4 litrů z výdejní pistole, ze které byly následně plněny vzorkovnice. Výtoková trubka výdejní pistole byla před odběrem pohonné hmoty pečlivě očištěna bavlněnou tkaninou a až poté byla výtoková trubka vložena do vzorkovacích nádob a aktivováním plnicího mechanismu byly vzorkovnice postupným a plynulým způsobem naplněny na 75 – 80 % objemu tak, aby bylo sníženo pění a ztráta lehkých podílů a současně, aby bylo zabráněno vystřikávání. Vzorkovnice byly plněny rychlostí umožňující únik vytlačeného vzduchu ze vzorkovnice, aniž by docházelo k unášení vzorkované pohonné hmoty. Vzorkovnice byly ihned po ukončení jejich plnění uzavřeny uzávěry s těsněním a garančním kroužkem. Po potvrzení těsnosti vzorkovnice, jejím označení štítkem obsahujícím datum uskutečnění vzorkování, druhem vzorkované pohonné hmoty a identifikačním číslem kódem vzorku (číslem vzorku České obchodní inspekce). Poté byl uzávěr vzorkovnice zapečetěn bezpečnostní páskou a vzorkovnice byly vloženy do izolovaného chladicího boxu. Následně byl odebraný vzorek předán k laboratornímu posouzení Zkušební laboratoři SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10.

Ze Zkušebního protokolu č. 86961, vystaveného dne 23.2.2016 Zkušební laboratoří č. 1152.1, akreditovanou Českým institutem pro akreditaci o.p.s. podle ČSN EN ISO/IEC 17025:2005, SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10 (dále jen „Zkušební protokol“ a „Zkušební laboratoř“) bylo správním orgánem zjištěno, že odebraná Motorová nafta nevyhověla limitním hodnotám ČSN EN 590 (2014), neboť ve sledovaném ukazateli bod vzplanutí P.M. byla naměřena hodnota 49,0°C, ačkoli normou ČSN EN 590 (2014) stanovená limitní hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí minimálně 53,0°C.

Z listiny označené „Věc: Výsledky laboratorních zkoušek odebraných vzorků paliv“ vypracované dne 18.3.2016 Zkušební laboratoří (dále jen „Výsledky laboratorních zkoušek“) bylo správním orgánem zjištěno, že výsledek hodnocení pro zkoušený ukazatel bod vzplanutí byl vyhodnocen jako odchylka 1A, tj. jako neúmyslná odchylka způsobená provozní nekázní s malým vlivem na motor a životní prostředí.

O závěrech obsažených ve Zkušebním protokolu a ve Výsledcích laboratorních zkoušek nemá správním orgán důvodu pochybovat, neboť laboratorní zkoušky byly provedeny v akreditované Zkušební laboratoří a vlastní vyhodnocení výsledků bylo provedeno podle SIP 2.1 v souladu s ČSN EN ISO/IEC 17020:2012 ČSN EN 590.

Při kontrole provedené pracovníky České obchodní inspekce dne 25.1.2017 na čerpací stanici OMV č. 2808 na adrese Mladoboleslavská 130, 190 17, Praha 9 – Vinoř, byl podle ustanovení § 8 písm. b) zákona o kontrole odebrán mimo jiné za účelem posouzení jakosti vzorek prodávané motorové nafty - Diesel (dále jen „Motorová nafta“) - vzorek č. 18/10/17/V.

Odběr vzorku byl uskutečněn podle článku 6 normy ČSN EN 14275 Motorová paliva – Hodnocení kvality automobilového benzínu a motorové nafty – Vzorkování z výdejných pistolí veřejných a neveřejných čerpacích stanic, podmínek stanovených zákonem o pohonných hmotách a vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot). Vlastní odběr vzorku byl proveden podle platné Metodiky České obchodní inspekce do nových, čistých, těsnících a suchých vzorkovnic – kanystřů a lahví označených UN kódem dle ADR. Před provedením odběru vzorku bylo uskutečněno odčerpání minimálně 4 litrů z výdejní pistole, ze které byly následně plněny vzorkovnice. Výtoková trubka výdejní pistole byla před odběrem pohonné hmoty pečlivě očištěna bavlněnou tkaninou a až poté byla výtoková trubka vložena do vzorkovacích nádob a aktivováním plnicího mechanismu byly vzorkovnice postupným a plynulým způsobem naplněny na 75 – 80 % objemu tak, aby bylo sníženo pění a ztráta lehkých podílů a současně, aby bylo zabráněno vystřikávání. Vzorkovnice byly plněny rychlostí umožňující únik vytlačeného vzduchu ze vzorkovnice, aniž by docházelo k unášení vzorkované pohonné hmoty. Vzorkovnice byly ihned po ukončení jejich plnění uzavřeny uzávěry s těsněním a garančním kroužkem. Po potvrzení těsnosti vzorkovnice, jejím označení štítkem obsahujícím datum uskutečnění vzorkování, druhem vzorkované pohonné hmoty a identifikačním číslem kódem vzorku (číslem vzorku České obchodní inspekce). Poté byl uzávěr vzorkovnice zapečetěn bezpečnostní páskou a vzorkovnice byly vloženy do izolovaného chladicího boxu. Následně byl odebraný vzorek předán k laboratornímu posouzení Zkušební laboratoří SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10.

Ze Zkušebního protokolu č. 00995, vystaveného dne 27.1.2017 Zkušební laboratoří č. 1152.1, akreditovanou Českým institutem pro akreditaci o.p.s. podle ČSN EN ISO/IEC 17025:2005, SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10 (dále jen „Zkušební protokol“ a „Zkušební laboratoř“) bylo správním orgánem zjištěno, že odebraná Motorová nafta nevyhověla limitním hodnotám ČSN EN 590 (2014), neboť ve sledovaném ukazateli bod vzplanutí P.M. byla naměřena hodnota 50,0°C, ačkoli normou ČSN EN 590 (2014) stanovená limitní hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí minimálně 53,0°C.

Z listiny označené „Věc: Výsledky laboratorních zkoušek odebraných vzorků paliv“ vypracované dne 27.1.2017 Zkušební laboratoří (dále jen „Výsledky laboratorních zkoušek“) bylo správním orgánem zjištěno, že výsledek hodnocení pro zkoušený ukazatel bod vzplanutí byl vyhodnocen jako odchylka 1A, tj. jako neúmyslná odchylka způsobená provozní nekázní s malým vlivem na motor a životní prostředí.

O závěrech obsažených ve Zkušebním protokolu a ve Výsledcích laboratorních zkoušek nemá správní orgán důvodu pochybovat, neboť laboratorní zkoušky byly provedeny v akreditované Zkušební laboratoři a vlastní vyhodnocení výsledků bylo provedeno podle SIP 2.1 v souladu s ČSN EN ISO/IEC 17020:2012 ČSN EN 590.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách platí, že pohonné hmoty lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Prodejem pohonné hmoty ve shora uvedené čerpací stanici porušila obviněná ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť prodala kontrolním pracovníkům České obchodní inspekce v postavení spotřebitelů pohonnou hmotu nevyhovující požadavku na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, čímž se dopustila správního deliktu podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách platí, že právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1.

Za tento správní delikt se podle ustanovení § 9 odst. 10 písm. b) zákona o pohonných hmotách, uloží pokuta do 5 000 000 Kč.

Správní orgán musí v dané věci respektovat čl. 40 odst. 6 Listiny, podle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, avšak pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle ustanovení § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.

Podle ustanovení § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Podle ustanovení § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Účastník řízení se protiprávního jednání dopustil před nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Správní orgán se proto zabýval srovnáním relevantních právních úprav. Zákon o pohonných hmotách, ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, vytykané protiprávní jednání v ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) za přestupek považuje i nadále. Pokud jde o výměru pokuty, zákon o pohonných hmotách, ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, v uvedeném směru též žádné zásadní změny nedoznal, neboť ustanovení § 9 odst. 10 písm. b) zákona o pohonných hmotách, ve znění účinném v době spáchání správního deliktu a ustanovení § 9 odst. 14 písm. b) zákona o pohonných hmotách, ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, umožňují shodně uložit za uvedený správní delikt (přestupek) pokutu do výše 5.000 000,- Kč. Kritéria stanovená v ustanoveních § 37 a následujících zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich neodůvodňují v případě obviněné stanovení výhodnějšího druhu a výměry trestu, a to ani s přihlédnutím k demonstrativnímu výčtu polehčujících okolností uvedených v ustanovení § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ani s uvážením institutů trestu podmíněného upuštění od uložení správního trestu podle ustanovení § 42 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, upuštění od uložení správního trestu podle ustanovení § 43 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ani institutu umožňujícího mimořádné snížení výměry pokuty podle ustanovení § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, neboť zákonné podmínky pro jejich použití v případě účastníka řízení nebyly shledány. Z výše uvedených důvodů vycházel správní orgán při určení druhu a výměry sankce za správní delikt ze zákona o pohonných hmotách ve znění účinném v době spáchání správního deliktu s tím, že při určení druhu a výměry sankce za správní delikt, který byl spáchán přede dnem nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, aplikoval ustanovení zákona o pohonných hmotách ve znění účinném v době spáchání správního deliktu, neboť ustanovení o určení druhu a výměry sankce za přestupek podle zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, neshledal pro účastníka řízení výhodnější.

Správní orgán považuje skutková zjištění za dostatečná a odpovědnost účastníka řízení za plně prokázanou. V podrobnostech odkazuje správní orgán na obsah protokolu o kontrole a další podklady, které jsou součástí spisového materiálu, se kterými byl účastník řádně seznámen.

Při určení výměry pokuty přihlédl správní orgán v souladu s ustanovením § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům.

Způsob spáchání správního deliktu spočívající v prodeji Motorové nafty nesplňující jakostní kritéria považuje správní orgán za typický pro uvedený druh deliktu, a proto jej nehodnotí ani ve prospěch, ani k tíži účastníka řízení. Analýzou vzorku Motorové nafty byla zjištěna odchylka 4°C a odchylka 3°C v ukazateli bod vzplanutí od stanoveného minima 53°C (při zahrnutí nejistoty měření). Tyto odchylky byly Zkušební laboratoří vyhodnoceny jako neúmyslné odchylky. Nižší bod vzplanutí indikuje kontaminaci Motorové nafty benzínem v důsledku provozní chyby. Správním orgánem je v tomto případě postupováno zejména s ohledem na zájmy spotřebitelů, kteří nemají žádnou možnost zjistit kvalitu nakupovaných

pohonných hmot a vyhnout se tak případným nepříznivým důsledkům. Závažnost správního deliktu hodnotil správní orgán z pohledu charakteru a velikosti odchylky u ukazatele bodu vzplanutí u Motorové nafty, která představuje méně významné nedodržení stanovené jakosti. S hodnocením závažnosti zjištěného správního deliktu také úzce souvisící i závažnost jeho následků spočívajících v možném zhoršení jízdních a bezpečnostních vlastností pohonné hmoty, k čemuž správní orgán při svých úvahách o výši ukládaného sankčního opatření rovněž přihlížel. Hodnocení následků používání pohonné hmoty nevyhovující jakosti se odvíjí mj. i od doby, po kterou je nevyhovující pohonná hmota používána a jak velké množství této nevyhovující pohonné hmoty bylo spotřebitelům prodáno.

Výše citované ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách konstruuje odpovědnost za správní delikt, jehož se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1, jako odpovědnost objektivní, tj. jako odpovědnost za protiprávní jednání bez ohledu na zavinění. Obligatorním znakem skutkové podstaty správního deliktu podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách tak není zavinění, v důsledku čehož k dovození odpovědnosti právnické nebo podnikající fyzické osoby postačuje nesplnění povinnosti stanovené v ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, tj. prodej nebo výdej pohonné hmoty nesplňující požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

V posuzovaném případě odebrané vzorky Motorové nafty nevyhověly ve sledovaném ukazateli bod vzplanutí, neboť účastníkem řízení prodávaná Motorová nafta nesplňovala požadovaný na jakost stanovený českou technickou normou ČSN EN 590 (2014). Ačkoli zjištěný rozdíl 4°C, resp. 3°C, byl vyhodnocen jako neúmyslná odchylka způsobená provozní nekází s malým vlivem na motor a životní prostředí, nelze ji v žádném případě hodnotit jako odchylku zcela zanedbatelnou nepostačující k naplnění materiální stránky skutkové podstaty správního deliktu.

V daném případě nelze zohlednit ustanovení § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, podle něhož právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Ustanovení § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách obsahuje obecný liberační důvod, k jehož naplnění musí právnická osoba prokázat, že provedla technicky možná opatření, způsobila účinně zabránit porušování zákona, přičemž nepostačí poukaz provozovatele na to, že tato opatření po něm nebylo možno spravedlivě požadovat, protože by jejich provádění nebylo ekonomické (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.9.2014, č.j. 4 As 123/2014 – 33). Uvedenou skutečnost však účastník řízení v rámci správního řízení netvrdil. Příčinu kontaminace Česká obchodní inspekce nezjišťovala ani neprokazovala, neboť není v reálných možnostech správního orgánu v případech porušení zákona o pohonných hmotách zjišťovat, jakým konkrétním pochybením byl škodlivý následek způsoben. Prodejem pohonné hmoty neodpovídající předepsané jakosti došlo k poškození spotřebitele, který má právo na kvalitní výrobky, není však prakticky schopen se bránit, neboť si jakost zakoupené pohonné hmoty nemá možnost zkontrolovat. Správní orgán si je vědom, že i provozovatel čerpací stanice má omezené možnosti při přejímce prodávaných pohonných hmot od svého dodavatele, je ovšem jen na něm, aby jich efektivně využil a zajistil, že jím prodávaná pohonná hmota splňuje stanovená kritéria. ke konstrukci odpovědnosti za správní delikt v tomto zákoně jako objektivní to ani není třeba.

Při svém rozhodování dbal správní orgán podle ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Sankce za protiprávní jednání by však s sebou měla nést i přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby byla veden k důslednějším dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázán.

Správní orgán vychází z ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, podle kterého se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1. Prodávající tedy nese objektivní odpovědnost za jakost jím prodávaných pohonných hmot, tzn. bez ohledu na zavinění. Stačí pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní správní delikt. Zjištěný správní delikt má charakter ohrožovací. Postačí, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat. Z tohoto pohledu správní orgán zjištěnou odchylku zhodnotil tak, že jde o pochybení méně závažné, čemuž odpovídá výše uložené sankce. V neprospěch účastníka řízení zohlednil správní orgán skutečnost, že se v jeho případě nejednalo o první zjištěné porušení zákona o pohonných hmotách, kdy rozhodnutím Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 29.1.2014, č.j.: ČOI 36500/13/O100/2400/13/14/Be/Št byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 1 200.000,- Kč za porušení povinnosti stanovené zákonem o pohonných hmotách.

Ačkoliv se jedná o delikt, za který zákonodárce umožnil uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč, rozhodl se správní orgán po zvážení všech zjištěných skutečností přistoupit k uložení pokuty při samé dolní hranice zákonné sazby, která dle názoru správního orgánu odpovídá zákonem stanoveným kritériím a dostatečně plní i svou preventivní a represivní úlohu. Přijaté řešení je podle ustanovení § 2 správního řádu v souladu s veřejným zájmem, odpovídá okolnostem daného případu a nevzniknou nedůvodné rozdíly při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů. Dle správního orgánu určená pokuta odpovídá i zásadě přiměřenosti uplatňované ve správním řízení, přičemž sankce za protiprávní jednání musí s sebou nést mj. také přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby byla vedena k důslednějším dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázána. Za adekvátní má tak správní orgán v daném případě pokutu ve výši 100.000,- Kč.

Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra České republiky č. 520/2005 Sb., v plat. znění.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl správní orgán tak, jak vyplývá z výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce, a to prostřednictvím podepsaného ředitele inspektorátu České obchodní inspekce. Tato lhůta se počítá ve smyslu § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po dni, kdy došlo k jeho doručení. Nebude-li podáno odvolání v zákonné lhůtě 15 dnů a nebude-li peněžitá pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplacená do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným správním orgánem.

Ing. Jan Štěpánek
ředitel České obchodní inspekce
inspektorát Středočeský a Hl. m. Praha
se sídlem v Praze

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 56247/18/O100/1000/18/HI/Št
Sp. Zn. ČOI 21513/16/1000
COI0X011BBPC

Dne: 24. 7. 2018

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **OMV Česká republika s. r. o.**, se sídlem Štětškova 1638/18, 140 00 Praha 4 – Nusle, IČO 48038687, právně zast. Mgr. Janem Vaníčkem, advokátem, se sídlem U Prašné brány 1078/1, 110 00 Praha 1, podaném proti rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a Hl. m. Prahy ze dne 23. 2. 2018, č. j. ČOI 7930/18/1000, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **100.000,- Kč** (slovy: jedno sto tisíc korun českých) pro porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“), a kterým jí bylo dále v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1113341016, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1113341016, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a nebyly shledány důvody pro jeho zrušení či změnu.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, které se dopustila tím, že:

~ dne 22. 2. 2016 na čerpací stanici OMV č. 2130 na adrese Lhotecká ulice, 142 00 Praha 4, prodávala motorovou naftu pro mírné klima (Diesel) nespĺňující požadavek na složení a jakost stanovený vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (dále jen „vyhláška č. 133/2010 Sb.“), neboť ve sledovaném ukazateli bod vzplanutí P. M. byla zjištěna hodnota 49 °C, přičemž normou ČSN EN 590 (2014) stanovená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 činí min. 53 °C;

~ dne 25. 1. 2017 na čerpací stanici OMV č. 2808 na adrese Mladoboleslavská 130, 190 17 Praha 9 - Vinoř, prodávala motorovou naftu pro mírné klima (Diesel) nespĺňující požadavek na složení a jakost stanovený vyhláškou č. 133/2010 Sb., neboť ve sledovaném ukazateli bod vzplanutí P. M. byla zjištěna hodnota 50 °C, přičemž normou ČSN EN 590 (2014) stanovená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 činí min. 53 °C.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenované společnosti uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podala jmenovaná společnost (dále též „odvolatel“) včasné odvolání, ve kterém uvádí, že správní orgán nijak neodůvodňuje, proč je postihována právě jmenovaná společnost, prodejcem pohonných hmot na uvedených čerpacích stanicích může být jejich provozovatel a správní orgán nezjistil, zda pohonné hmoty byly vlastnictvím jmenované společnosti.

Odvolatel používá dva způsoby spolupráce s provozovateli čerpacích stanic, v první variantě jsou pohonné hmoty až do okamžiku prodeje vlastnictvím odvolatele, v druhé jsou prodány provozovateli čerpací stanice. Orgán prvního stupně tuto otázku neřešil a nevyřešil. Nebyla tak naplněna zásada materiální pravdy, nebylo prokázáno, kdo skutečně měl být účastníkem řízení, což zakládá důvod pro zrušení rozhodnutí a doplnění dokazování v tomto směru.

Odvolatel poukazuje i na výrazný časový odstup od doby zahájení řízení a vydání rozhodnutí, kdy odvolatel pochybuje o účinnosti a smyslu správního trestání v obou případech. Trestat po dvou letech údajné pochybení, nekoresponduje se zásadou dle ust. § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), přijaté řešení není v souladu s veřejným zájmem a neodpovídá skutkovým okolnostem případu. Správní orgán

ani v jednom případě nezahájil vlastní řízení včasně po provedení kontrolní činnosti, následně prodlení ve své činnosti řešil spojením dvou řízení v jedno.

Odvolatel má za to, že správní orgán aplikoval právo pouze formálním způsobem a v neprospěch odvolatele. Nebylo aplikováno skutečné správní uvážení. Správní orgán setrvale opakuje, že spotřebitel má právo na kvalitní výrobky, nemá možnost jakost pohonných hmot zkontrolovat, následky používání nekvalitních pohonných hmot se projeví až v delším časovém horizontu. Tento text takřka ve stejné podobě používá správní orgán globálně. Odvolatel má za to, že tímto je překročena hranice skutkové a argumentační podobnosti a jedná se o nekritický formalismus při aplikaci správního trestání. Ochrana spotřebitele má své meze a tyto stanoví hranice možnosti správního trestání. Správní orgán cituje relevantní judikaturu ve vztahu k liberačním důvodům a odvolatel souhlasí s tím, že k liberaci nebyly z jeho strany v dosavadním řízení vznesena tvrzení.

Ke skutku, který se stal na čerpací stanici č. 2808, odvolatel uvádí, že k nákupu pohonných hmot u společnosti UNIPETROL RPA s. r. o. obdržel laboratorní atest potvrzující jejich kvalitu, následně pohonné hmoty převzal dopravce a ze zapečetěné cisterny byly pohonné hmoty zaváženy na čerpací stanice. Je zřejmé, že přepravce převzal nezávadné pohonné hmoty a tyto v neporušeném sledu stáčení s patřičným pečetěním cisterny zavezl na čerpací stanici. Odvolatel smluvně zajistil, aby pohonné hmoty vyhovovaly relevantním právním předpisům a technickým normám. Doprava pohonných hmot je na trase zajištěna pečetěním cisterny. Pokud takové úsilí není považováno za dostatečné, je na místě položit správnímu orgánu dotaz, jaké úsilí by měl odvolatel vynaložit. Odvolatel má za to, že vyšší úsilí, jež by de facto spočívalo v nepřetržité online kontrole všech nakládek pohonných hmot, neporušenosti pečetí, tras dopravců, nepřetržité kontrole tanků všech prodejců atd., nelze požadovat. Odvolatel je přesvědčen, že vynaložil veškeré úsilí k tomu, aby se produkty ke spotřebiteli dostávaly v potřebné kvalitě, tudíž byl naplněn liberační důvod dle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách.

Odvolatel namítá nesprávnost napadeného rozhodnutí spočívající zejména v porušení principů právní jistoty a legitimního očekávání, správní orgán se odchýlil od své rozhodovací praxe, když uložil pokutu ve výši, která odporuje těmto principům. Odvolatel odkazuje na některé případy porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, ze kterých plyne logický vztah úměry, kdy čím většího porušení se subjekt dopustil, o to přísnější byla uložena sankce. V případě odvolatel bylo z této praxe vybočeno, měla být uložena sankce nižší. Odvolatel má za to, že předmětný případ nebyl zkoumán individuálně, orgán prvního stupně se zabíral pouze některými údaji, které jsou pro něj relevantní, a zcela opomenul nutnost aplikace postupů, které vyžaduje ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Odvolatel má podezření, že k tvorbě rozhodnutí včetně jejich odůvodnění dochází mechanicky bez zjištění stavu věci dle ust. § 3 správního řádu. Analogicky pokud zde existuje situace, kdy odpovědné úřední osoby mechanicky přejímají celé textové pasáže z jiných rozhodnutí, pak nelze takové odůvodnění považovat za odůvodnění řádné a naplňující požadavky ust. § 68 odst. 3 správního řádu, takové rozhodnutí je nesprávné a nepřezkoumatelné.

Závěrem odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaná společnost dopustila správního deliktu uvedeného

ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento delikt jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

K námitce odvolatele, že správní orgán nezjistil, zda pohonné hmoty byly vlastnictvím odvolatele, odvolací orgán uvádí, že z dodacích a přepravních listů založených ve spise je patrné, že příjemcem pohonných hmot byl právě odvolatel. Rovněž na účtence (č. dokladu 2808/1/170125/226), která je přílohou úředního záznamu ze dne 25. 1. 2017, je uveden odvolatel, který je identifikován názvem, identifikačním číslem, daňovým identifikačním číslem a adresou sídla. Doklad o zakoupení je opatřen razítkem s názvem provozovatele, uvedena jsou dvě daňová identifikační čísla – u toho, které patří odvolateli, je zkratka „PHL“, u druhého daňového identifikačního čísla je uvedeno „SHOP“. Úřední záznam z kontroly provedené dne 22. 2. 2016 je opatřen razítkem, na kterém jsou uvedena též dvě daňová identifikační čísla – pro „PHL“ je uvedeno daňové identifikační číslo odvolatele a pro „SHOP“ daňové identifikační číslo provozovatele. Z uvedeného má odvolací orgán za prokázané bez důvodných pochybností, že prodej pohonných hmot na daných čerpacích stanicích uskutečňuje odvolatel, ten tedy nese odpovědnost za dodržování ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. V této věci tak není třeba provádět další dokazování, i z dokladů přiložených k odvolání je patrné, že příjemcem pohonných hmot byl odvolatel. Z podkladů pro vydání rozhodnutí neplynou žádné pochybnosti o osobě odpovědné za prodej pohonných hmot.

Odvolací orgán uznává, že časový odstup od provedení kontrol do zahájení řízení a vydání rozhodnutí je výrazný a že by k takovému prodlení nemělo docházet, avšak tato skutečnost nevede k tomu, že by odvolatele nebylo možné sankcionovat pro porušení povinnosti dané ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Nevydání rozhodnutí ve stanovených lhůtách nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí, jak vyplývá např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2013, č. j. 8 As 32/2012-63, ve kterém se uvádí: *„Skutečnost, že správní orgán nevydá rozhodnutí ve lhůtě předvídané v § 71 odst. 3 správního řádu, bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Lhůty pro vydání rozhodnutí podle § 71 správního řádu jsou totiž pouze pořádkové. Jejich překročení představuje vadu správního řízení, nikoliv však natolik vážnou, že by vedla ke zrušení rozhodnutí z důvodu nezákonnosti (viz např. rozsudek ze dne 4. 6. 2009, čj. 3 Ads 34/2008 - 74). Nadto lze podotknout, že pokud se stěžovatel cítil dotčen průtahy v řízení, mohl uplatnit prostředky ochrany proti nečinnosti správního orgánu. V úvahu připadalo především podání podnětu k ochraně proti nečinnosti podle § 80 správního řádu, případně podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 s. ř. s.“* Dále odvolací orgán uvádí, že odpovědnost odvolatele za dané jednání nezanikla – podle ust. § 10 odst. 3 zákona o pohonných hmotách zaniká odpovědnost za správní delikt, pokud o něm správní orgán nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán. Správní řízení vztahující se ke kontrole provedené dne 22. 2. 2016 na čerpací stanici č. 2130, Lhotecká, Praha 4, bylo zahájeno dne 6. 2. 2017, tedy méně než rok od doby, kdy se správní orgán dozvěděl o tom, že odvolatel porušil svou povinnost. Tato lhůta neuplynula ani ve vztahu ke kontrole provedené dne 25. 1. 2017 na čerpací stanici č. 2808, Mladoboleslavská, Praha 9, řízení o přestupku bylo zahájeno dne 5. 1. 2018. Neuplynuly ani tři roky ode dne, kdy byly delikty spáchány. V této souvislosti je třeba poukázat též na ust. § 112 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), podle kterého se ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (zákon nabyl účinnosti dne 1. 7. 2017)

nepoužijí; odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Přestupkový zákon stanovuje tříletou promlčecí dobu (ust. § 30 písm. b) přestupkového zákona), která se přerušuje např. oznámením o zahájení řízení o přestupku či vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (ust. § 32 odst. 2 a 3 přestupkového zákona). Postih odvolatele za prokázané protiprávní jednání je tedy možný, i když od data první kontroly již uplynula delší doba.

Odvolací orgán má dále za to, že v napadeném rozhodnutí se orgán prvního stupně zabýval individuálními okolnostmi posuzovaného případu, orgán prvního stupně hodnotil správní delikt jako méně závažný s ohledem na velikost zjištěných odchylek od stanoveného minimálního bodu vzplanutí (minimum je 53 °C, naměřené hodnoty byly 50 °C a 49 °C). Pravděpodobnost poškození motoru či životního prostředí nebyla v tomto případě vysoká, s ohledem na tuto skutečnost byly následky správního deliktu hodnoceny ve prospěch odvolatele. Odvolací orgán má však za to, že ani v tomto případě nelze tvrdit, že by se nejednalo o společensky nebezpečné jednání, jakostní limit nebyl v těchto případech dodržen, zákazník očekává, že zakoupí pohonnou hmotu, která vyhovuje ve všech jakostních ukazatelích, což se v daném případě nestalo (tato skutečnost je charakteristická pro všechny případy porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, z tohoto důvodu bývá na tuto skutečnost v obdobných případech správním orgánem poukazováno, nejedná se o okolnost, kterou by bylo možné hodnotit jako přitěžující či polehčující, neboť by se jednalo o porušení zásady zákazu dvojího přičítání, k čemuž v tomto správním řízení nedošlo). Odvolací orgán v neprospěch odvolatele hodnotí, že prodej nejakostní motorové nafty byl zjištěn ve dvou případech. K tíži odvolatele bylo přičteno, že již ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách porušil (odvolací orgán poznamenává, že odvolatel byl pro prodej nejakostní motorové nafty sankcionován též rozhodnutím ze dne 6. 2. 2017, č. j. ČOI 158275/16/O100/2200/16/17/HI/Št, kterým byla odvolateli uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč – zjištěn bod vzplanutí 49 °C), odvolatel se tedy z dříve uložené sankce nepoučil a nepřijal taková opatření, aby k porušování dané povinnosti již nedocházelo. Správní orgán se zabýval všemi kritérii pro určení výše sankce danými ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách, tedy závažností správního deliktu, zejména způsobem jeho spáchání a jeho následky.

Odvolací orgán podotýká, že zákon o pohonných hmotách není jen předpisem na ochranu spotřebitelů, jednak se vztahuje k prodeji pohonných hmot komukoli (tedy nejen spotřebiteli), jednak se jedná o předpis směřující k ochraně životního prostředí, jednak se vztahuje i k otázkám bezpečnosti. Odvolací orgán uvádí, že se jedná o správní delikt ohrožovací, nemusí tedy dojít k poškození právem chráněného zájmu, postačuje jeho ohrožení, k čemuž v tomto případě nepochybně došlo.

Pokud jde o naplnění liberačního důvodu, odvolací orgán má za to, že odvolatel neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby porušení své povinnosti zabránil. Odvolatel nepoukázal na žádné kroky, které by sám činil, aby ověřil jakost prodávaných pohonných hmot, ke vzniku odchylek od stanovených limitních hodnot totiž může dojít i při skladování pohonných hmot na čerpací stanici, tedy až po provedení kontrol, jejichž záznamy odvolatel předložil ke svému odvolání. Podmínky liberace uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 1. 9. 2016, č. j. 10 As 167/2015-35: „*K podmínkám liberace podle § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách se Nejvyšší správní soud již v minulosti vyjádřil, a to v rozsudku ze dne 19. 9. 2014, čj. 4 As 123/2014 – 33, publ. pod č. 3139/2015 Sb. NSS, ve kterém uvedl, že (i) důkazní břemeno ohledně liberačních důvodů spočívá na obviněném, nikoliv na správním orgánu; (ii) pro naplnění liberačního důvodu přítom*

nepostačuje pouhé spolehnutí se na kontrolu prováděnou dodavatelem; (iii) na uvedeném nic nemění skutečnost, že žádný právní předpis nestanoví prodejcem pohonných hmot provádět kontroly; (iv) roli nehrají ani případné náklady vyžadované pro provádění kontrol za účelem vynaložení „veškerého úsilí“ požadovaného zákonem; přičemž (v) provozovatelé čerpacích stanic mají možnost volby, jaká opatření mají provést k zamezení prodeje závadných pohonných hmot.“ Není možné odvolateli poskytnout návod, jakým způsobem by došlo k naplnění liberačního důvodu, okolnosti každého případu jsou jiné a je třeba je posuzovat individuálně, nadto i dle názoru Nejvyššího správního soudu má provozovatel čerpací stanice možnost volby. V tomto případě odvolatel neprokázal, že by podnikl nějaké kroky k ověření kvality prodávaných pohonných hmot, své odpovědnosti se nezbavil.

Pokud jde o námitku odvolatele, že v obdobných případech bývají ukládány nižší pokuty, odvolací orgán uvádí, že v tomto řízení jsou řešeny dva případy prodeje nejakostní motorové nafty a je zde dána přitěžující okolnost spočívající v tom, že odvolatel již ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách porušil. Ve všech řízeních, na která odvolatel poukázal v odvolání, byl projednáván jeden skutek, v řízeních sp. zn. 125067/15/2700 a sp. zn. 73537/16/4000 nebyla v neprospěch účastníků přičtena recidiva. Odvolací orgán poukazuje např. na rozhodnutí ze dne 7. 3. 2018, č. j. ČOI 9556/18/O100/1000/18/HI/Št, kterým byla uložena pokuta ve výši 120.000,- Kč pro prodej motorové nafty s bodem vzplanutí 46 °C (jednalo se o první provinění tohoto účastníka); na rozhodnutí ze dne 5. 6. 2017, č. j. ČOI 75338/17/3000/R/N, kterým byla uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč pro prodej motorové nafty s bodem vzplanutí 49 °C (v neprospěch účastníka bylo zohledněno, že se daného pochybení dopustil již v minulosti); na rozhodnutí ze dne 25. 4. 2017, č. j. ČOI 28324/17/O100/2700/17/Ber/Št, kterým byla uložena pokuta ve výši 150.000,- Kč pro prodej motorové nafty s bodem vzplanutí 44,5 °C (k tíži účastníka řízení bylo přičteno, že se daného protiprávního jednání již dopustil). Rozhodnutí jsou k dispozici na www.coi.cz v sekci Pro spotřebitele – Pokuty za nejakostní paliva. Odvolací orgán má vzhledem k výše uvedenému za to, že se pokuta ve výši 100.000,- Kč neodchyluje v neprospěch odvolatele od pokut ukládaných v obdobných případech, správní orgán postupoval v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu.

Odvolací orgán považuje pokutu ve výši 100.000,- Kč za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu a pokutám ukládaným v obdobných případech a za dostatečně splňující represivní i preventivní účinky. Výše uložené pokuty byla řádně odůvodněna na základě individuálních okolností tohoto případu, správní orgán posuzoval konkrétní skutečnosti vztahující se k řešené věci, odůvodnění rozhodnutí splňuje veškeré požadavky na něj kladené právními předpisy.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezcný
ústřední ředitel
České obchodní inspekce